

TOLV

12.1 Vårt livsrum

¹Det rum vi lever i, vårt hem i solsystemet, delar vi med alla involutions- och evolutionsrikena – elementaler, mineral, växter, djur, naturväsen, människor, devaer och högre väsen – på vår planet. Men vårt hems gränser går inte där planeten Tellus' yttersta luftlager slutar. Hylozoiken lär oss att det osynliga alltid är större och viktigare än det synliga. Och i vårt större hem ingår ytterligare sex planeter, som Tellus har närmast samband med.

²Dessa sju planeter har inte samma materiella beskaffenhet. Två av dem har som lägst fysisk eterisk materia, två har lägst emotional materia och två har lägst mental. Endast vår Tellus har således grovfysisk materia. De övriga sex är ännu så länge osynliga och omärkliga för de flesta människor, trots att de ligger oss mycket nära i rymden.

³Alla sju planeterna ingår i och förenas av ett gemensamt, omslutande hölje av essentialmateria (46). I detta jätteklot av enhetsmateria kan andrajagen fritt röra sig mellan de sju planeterna. Det är planetregeringens och hierarkins egendom, hemvist för övermänskliga väsen av skilda evolutioner och mötesplats för sådana väsen från många planetsystem.

⁴De planeter som astronomerna känner – Merkurius, Venus, Mars etc. – är de lägsta, grovfysiska kloten i liknande system eller kedjor av åtta klot: sju mindre klot och ett större omslutande. Planetsystemen utgör tillsammans de livsrum monaderna behöver för sin manifestation: först involution, sedan evolution.

⁵För monadens totala manifestation åtgår många planetsystem, som regel ett per elementalrike eller naturrike. Vi, som är människor i nuvarande Tellus-systemet, har alltså varit djur i föregående planetkedjan. De medväsen, som nu är djur, var växter i det föregående.

⁶Också själva planeternas fysiska, emotionala och mentala etc. materia (monadernas höljen inräknade) är till stor del ärvd från det äldre systemet. Detta har medfört att vårt system redan vid sin tillkomst hade vissa förvärvade egenskaper, som underlättat materieformningen och därmed indirekt främjat medvetenhetsutvecklingen. Exempel på sådana egenskaper är cellernas förmåga av självgestaltning samt frö- och äggbildningen. Detta ger också svaret på frågan, ”Var den första hönan höna eller var hon ägg?”

⁷All manifestation i sol- och planetsystem sker periodiskt, i cykler. För planetsystemets del innebär detta att massan monader vistas under en bestämd tidrymd i ett av de sju kloten för att sedan fortsätta sin manifestation i nästa klot i bestämd ordning. När monaderna på detta sätt förflyttats runt de sju planeterna i kedjan och kommit tillbaka till utgångsklotet, är en planetcykel, eon eller kosmisk dag till ända.

⁸Kosmiska dagen följs av en lika lång kosmisk natt, under vilken aktiviteten i lägre världar (47–49) vilar, monaderna sover i sina kausalhöljen eller gruppsjälur, medan aktiviteten är desto intensivare i högre världar (43–46), där evolutionsresultaten bearbetas och förberedelser för nästa stora dag pågår.

⁹När monaderna gjort sju resor planetkedjan runt, är de flesta mogna att övergå till närmast högre naturrike eller elementalrike. Många har emellertid redan i någon föregående eon gjort övergången. Andra har blivit efter huvudmassan och får fortsätta i samma naturrike (eller elementalrike) i det nya planetsystem, där de på nytt väcks till liv efter kosmiska natten och gamla planetkedjans upplösning.

¹⁰En eon, kosmisk dag eller natt, uppgår till 4320 miljoner år. En planetperiod är sjundedelen därav eller c:a 620 miljoner år. Livslängden för en hel planetkedja (nätterna frånräknade) är alltså 30 miljarder år.

¹¹Monaderna i vårt planetsystem har redan gjort tre resor kedjan runt. Vi befinner oss alltså i fjärde eonen, och det är fjärde gången full livsaktivitet råder i vår planet. Det förekommer alltid monader av alla naturriken i alla sju planeterna, även om den stora majoriteten koncentreras till en i sänder och därför själva evolutionstempot också är högre där.

¹²Alla dessa sjuttal beror givetvis på de sju genomgående typerna och typenergierna. Varje eon uttrycker företrädesvis en typ och gynnar därför visst slags aktivitet, visst slags medvetenhet, visst naturrike mer än andra. Inget naturrike är förmer än något annat. Alla behövs i det planetariska hushållet. Människans tro att hon är skapelsens krona och att allt är till för hennes skull, är en stor villfarelse.

¹³Innevarande fjärde eon är framför allt avsedd för emotionalmedvetenhetens aktivering och för djurrikets evolution. I emotionaleonen är begär, känsla och fantasi de mest utpräglade, starkast rådande, skenbart viktigaste också för majoriteten människomonader. Emotionalviljan dominerar över den ännu svagt utvecklade mentalviljan, och mänskligheten står på emotionalstadiet. Den minoritet av nuvarande mänskligheten, som strävar att utveckla mentalmedvetenheten utöver känslotänkandet, har därför särskilt svårt, och de går i massmedvetenhetens motvind. De representerar emellertid den människotyp som blir den normala i nästa eon, den femte.

12.2 Vårt ursprung

¹För att alls förstå vad människan är måste man veta något om hur hon en gång uppstod och hur hon sedan utvecklades. Därvid måste man noga hålla isär evolutionen av människans materiella form och evolutionen av medvetenheten i formen. Det är två processer, som löpt bredvid varandra, delvis betingat varandra men likväl varit i grunden olika livsuttryck och därför letts av olika grupper av övermänskliga väsen. Lika litet som något annat levande har människan uppstått av en slump. Hennes uppträdande på planeten Tellus har varit förutbestämt i högre väsens plan.

²Allting kommer från ovan, från det överfysiska; så ock människan. Detta gäller inte bara monaden utan även livsformen. Den fysiska form hon idag har, hennes organism, är hela biologiska evolutionens slutprodukt. Det har tagit ca 320 miljoner år att forma den till vad den idag är, ty så länge har innevarande planetperiod pågått, och människan har varit med från början.

³Därmed är inte sagt, att människan från början ägt en organism. Inför varje inkarnation formas människans eterhölje först och organismen sedan efter eterhöljets mönster, och analogt gäller detta även mänsklighetens ”stora inkarnation”, dess inträde i fysisk manifestation på planeten.

⁴Enligt planen sker denna fysiska manifestation under hela planetperioden om 620 miljoner i sju stora etapper av olika längd. Dessa etapper kallas rotraser, och under var och en av dem utvecklas gradvis en ny fysisk människotyp med nya även psykologiska egenskaper. Varje rottras uppstår på sin kontinent eller kontinentgrupp och har där att bygga sin civilisation, som i sinom tid förintas genom naturkatastrofer. Rotrasepokerna skils nämligen åt genom perioder av stora omvälvningar i alla naturriken. Det är förändringarna i mineralriket – vulkanism, rörelser i jordskorpan etc. –, som vållar sådan förödelse i människans värld.

⁵Första rotrasen påbörjades för drygt 300 miljoner år sedan. Dess individer hade som lägst eterhölje och ägde huvudsakligen emotional medvetenhet. Denna rottras gick igenom sju stadi-er av utveckling utan att differentieras i underraser.

⁶Ur första rotrases sjunde stadium föddes för 150 miljoner år sedan andra rotrasen. Även denna rottras var till en början eterisk men med allt tydligare tendens till grovfysisk solidifi-ering och organismbildning. Den utvecklade efter hand sju egentliga underraser, ett mönster som skulle återkomma i följande rotraser.

⁷Från och med andra rotrases sjätte underras hade människorna organism, ehuru könlös så- dan. Människorna förökade sig genom knoppning. Av fröanlag, som dessa urtida organiska människor avsondrade, utvecklades efterhand däggdjuren i all sin oerhörda formrikedom. Lägre djur än däggdjur hör till devaevolutionen och formades av naturväsen efter mönster, som utarbetades i tredje eonen.

⁸Hylozoiken lär således, i rak motsats till Darwins evolutionslära, att människan fanns till före däggdjuren och alltså inte kan han uppstått ur dem. Av det redan sagda framgår att fysiska människan är en egen, från övriga naturen klart skild evolutionslinje.

⁹Tredje rottraset uppstod för 40 miljoner år sedan. Dess hem var kontinenten Lemurien, som låg där Stilla Oceanen nu utbreder sig. Individerna ägde från första underraset fullt utvecklade organism, om än inte vad vi idag skulle kalla mänsklig. Så till exempel fortplantades första underraset alltså genom knoppning och andra underraset genom ägg, som utvecklades utan yttre befruktning. Tredje underraset individer var hermafroditer, hos vilka ettdera könet senare dominerade. Först i fjärde underraset delades könen. Sedan dess har mänskliga individen varit enkönad och skall så förbli i denna klotperiod.

¹⁰I tredje rottraset tredje underraset började övermänskliga väsen, andrajag, att inkarnera i mänskligheten. Dessa var de så kallade urfäderna eller gudomliga androgynerna. De hade till uppgift dels att leda och lära människorna, dels att förädla organism och högre höljen. Dittills hade urfädernas ledning av släktet haft enbart fysisk betydelse. Men i och med att hos fjärde underraset hjärnan och övriga nervsystemet förfinades, blev mental medvetenhet möjlig för fysiska människan, även om emotionalmedvetenheten länge förblev den ojämförligt viktigaste.

¹¹Mänskligheten närmade sig nu raskt ett kritiskt skede. Å ena sidan hade den i utvecklingen av sin organiska form nått det stadium, där medvetenhetsutvecklingen kunde taga vid på allvar. Å andra sidan var detta mitt i såväl eonen som planetperioden, då solidifieringen ner i det fysiska nått som längst, vilket missgynnade all annan medvetenhet än fysisk. Åter å ena sidan övergick monader från djurriket till människoriket i en omfattning, som aldrig förut varit större. Å andra sidan var det i senaste laget för sådana nykomlingar, om de skulle ha en chans att följa med sina äldre människobröder under återstoden av eonen med dess alltmer stegrade evolutionstempo.

¹²Förutseende denna kris avgjorde solsystemregeringen att tiden var kommen att sätta en egen regering och hierarki över vår planet. Endast sådana regelrätta instanser kunde med kraft styra evolutionen i rätt riktning. Den metod man dittills använt, att låta individer, som i föregående planetkedja blivit andrajag, inkarnera bland människorna, vore inte tillräckligt effektiv under de förhållanden, som snart skulle inträda.

¹³Planeten Venus är lägsta, grovfysiska planet i ett system liknande Tellus-systemet. Den stora skillnaden är att manifestationen där är inne i sin sista eon. Detta innebär, bland annat, att de venusianska människorna som bäst är i färd med att övergå till femte naturriket, essentialriket, och att många redan gjort det. Övermänskliga individer är på motsvarande sätt framskridna i sina respektive riken.

¹⁴Venusianerna har därför långt talrikare femte och sjätte naturriken än som behövdes för att leda manifestationsarbetet på den egna planeten. Det var för dem inte svårt att avstå en grupp högre väsen, som åtog sig uppdraget att bilda vår planets regering och evolutionsövervakare. De gladdes mycket åt att på detta sätt kunna hjälpa de yngre bröderna på systerplanet.

¹⁵Gruppen gudaväsen, som utsetts att bilda vår planets första regering, anlände till Tellus för nära 22 miljoner år sedan. De beledsagades av en större grupp venusianska andrajag, så kallade mästare, samt dessas lärjungar tillhöriga venusianska människoriket. Som en särskild hjälp hade dessförinnan en mycket stor skara devaer av andrajags kapacitet, så kallade solänglar eller augoeider, sammankallats från hela solsystemet till planeten Tellus.

¹⁶Otaliga myter och legender bevarar alltså, om än i förvanskad skick, minnet av det oerhörda, då eldens söner, lågans herrar, steg ner på jorden och tog sin boning bland människorna. Deras kontakt med och påverkan på alla våra naturriken är det största och viktigaste, som någonsin hänt vår planet. Utan det bistånd de i största självupppoffring givit oss skulle världen och dess invånare idag vara i betydligt sämre skick än de är. Människan sådan vi idag

känner henne, utrustad med en smula förnuft och medkänsla, är i allt väsentligt en skapelse av lågans herrar, mästarna från Venus och solänglarna. Hur denna skapelse gick till, skall nu något beskrivas.

¹⁷Under tiden strax före lågans herrars ankomst hade urfäderna och solänglarna arbetat intensivt med att stimulera de högst utvecklade djurmonadernas medvetenhet, så att de kunde kollektivt kausalisera, övergå till människoriket genom förvärv av eget kausalhölje. När venusianerna så anlände, fanns inga fler djurmonader, som inom överskådlig tid kunde höja sig upp till det mänskliga. Vår nya regering förordnade också, att inga fler monader fick övergå till människoriket under återstoden av denna eon. De djurmonader, som sedan ”porten stängdes” kausaliserat individuellt, får sova i sitt nyformade kausalhölje och göra sin första mänskliga inkarnation i nästa eon. De förlorar ingenting därpå, tvärtom vinner, eftersom förutsättningarna för att utvecklas som människa är betydligt gynnsammare i mentaleonen, människorikets speciella.

¹⁸Lågans herrar inkarnerade aldrig i mänskligheten. Ingen organism hade för övrigt kunnat uthärda de starka energifält dessa gudaväsen omger sig med. De har som lägst höljen av etermateria, samma höljen idag som för 22 miljoner år sedan. Dessa höljen kan momentant förätas och göras synliga för mänskliga ögon. De företer då anblicken av mänskliga idealgestalter, evigt unga.

¹⁹Lågans herrar tog till sin allmänna uppgift att allt framgent leda hela evolutionsarbetet på planeten. Till särskild uppgift tog de att stimulera människornas första frö till mental medvetenhet, så att detta kunde blomma upp i intelligens. Det var ett tålmodskrävande arbete, som tog miljontals år i anspråk.

²⁰De venusianska andrajagen blev våra ledare och lärare i allt. De undervisade oss i allt det som var grunden för mänsklig civilisation och senare kultur. De lärde oss att använda elden, bruka jorden, nyttja växterna och tämja djuren. De gav oss språket, skriften och de första vetenskaperna. De lärde oss att vörda allt levande och att se gudagnistan däri. De blev prästkonungarna, de gudomliga dynastiernas härskare, som alla forntida folks historia börjar med.

²¹De venusianska andrajagen formade människan sådan vi idag känner henne. När tredje rotrasen i sin sjunde underras nått den grad av fulländning, som var möjlig för den, valde andrajagen ut de fysiologiskt och psykologiskt mest framskridna individerna, isolerade dem från de övriga och styrde sedan deras såväl genetiska som psykologiska utveckling i önskad riktning. Andrajagen inkarnerade även bland dessa människor för att på effektivaste sätt fullfölja förädlingsarbetet. Denna process tog ungefär en miljon år i anspråk och ledde till uppkomsten av en hel ny ras, den atlantiska eller fjärde rotrasen, för c:a tolv miljoner år sedan.

²²Atlantiderna, vilkas hem var den numera försvunna kontinenten Atlantis, var de första människor, som till organismen var helt mänskliga enligt nutida uppfattning. Psykologiskt sett var de emellertid primitiva. Deras medvetenhet var nästan helt emotional och därtill av mestadels repellerande art. Från atlantiderna härstammar, direkt eller indirekt, så gott som alla nu levande raser och folk på jorden.

²³Ur atlantidernas femte underras, ursemiterna, uppstod för c:a hundra tusen år sedan en hel ny rotras, den ariska eller femte rotrasen. Denna rotras har avsetts att bli den mentala rotrasen. Den har hittills utvecklats fem underraser – indiska, arabiska, iranska, keltisk-romanska och slavisk-germanska – och står inför att utveckla en sjätte. Det är denna rotras och den sista utvecklingen av den atlantiska rotrasen, sjunde underrasens kineser och japaner, som representerat mänsklighetens intellektuella framåtskridande.

²⁴Hittills har detta intellekt emellertid inte varit mycket att yvas över. Det har i mycket ringa grad förmått lyfta människan ur den negativa emotionalitet, som är det största hindret för evolutionen på vår planet. I emotionaleonen, som vi lever i, är det också för stora majoriteten människor långt svårare att via det mentala nå kontakt med det kausala. Emotionaliteten förblir under lång tid framöver dessa människors enda kontakt med sitt ”högre väsen”.

Men denna kontakt kan ej upprättas i det lägre och negativa emotionala, endast i det högre och positiva. I den mån mänskligheten lär sig använda sin mentalmedvetenhet till att positivt sitta känsloliv, kommer detta begynnande intellekt först till sin rätt.

²⁵Den negativa, hatiska emotionaliteten har varit något okänt och svårfattligt för de invandrare från andra planeter, som kommit hit för att bistå mänskligheten i dess medvetenhetsutveckling. Att förvandla den till positiv emotionalitet, kärlek och medkänsla, har för dem trott sig som den viktigaste och samtidigt svåraste uppgiften av alla. Att dess lösning skulle kräva fortsatt utomordentlig arbetsinsats och största möjliga självuppgifring, har alla därtill kallade varit på det klara med.

12.3 Människan och Augoeides

¹För fysikalisterna måste människan vara något oförklarligt, ett mysterium. De kan väl knappast själva tro på sin hypotes om att en ursprunglig protoplasmaklump genom tillfälligheternas spel och naturligt urval slutligen kan resultera i en varelse utrustad med förnuft, medkänsla och visdom.

²Hylozoiken förklarar att människan kunnat uppstå och stiga allt högre tack vare att hon innerst är en odödlig monad, som oavbrutet utvecklar sin medvetenhet i ständigt nya höljen. Men samtidigt betonar hylozoiken, att ingenting av detta, vare sig människoblivandet eller den fortsatta utvecklingen, vore möjligt utan hjälp ”från ovan”, från övermänskliga intelligenser.

³Övermänskliga väsen har från början format människans fysiska kropp. Medlemmar av planetierarkin har inkarnerat bland människorna, blivit deras ledare och lärare. Planetregeringen har låtit medvetenhetshöjande energier regna över mänskligheten. Vi anar inte hur mycket vi har dessa äldre bröder att tacka för. Ändå rör det nämnda mestadels den hjälp och stimulans de kunnat lämna oss i yttre mening, genom påverkan utifrån. Kan vi fatta vidden av det hela, om vi får veta, att vi har äldre bröder, som så offrat sig för oss, att de skänkt oss en del av sig själva och därmed förenat sitt väsen med oss?

⁴Människans innersta, sant odödliga väsen är visserligen monaden. Men monaden är, trots sin enorma potential, relativt utvecklad. Det som gör människan till människa är kausalhöljet, där alla goda egenskaper, omistliga förmågor och livsdugliga erfarenheter från alla hennes inkarnationer finns samlade. Kausalhöljet är det aktuellt gudomliga hos människan, medan monaden är det potentiellt gudomliga. Och detta kausalhölje är ingenting som människan har format. Det är en gåva till människan av en essentialdeva, en Augoeides.

⁵Namnet Augoeides är den pytagoreiska och alltså västerländska benämningen på människans skyddsängel. I österländska esoteriken förekommer andra benämningar.

⁶När djuret blir människa, får monaden ett kausalhölje av en Augoeides. Det är Augoeides' eget kausalhölje, och det är av högsta kvalitet, eftersom han är ett högt utvecklat essentialjag. Höljet är visserligen endast ett skal, tomt på allt innehåll av idémateria, ty detta blir det den nya människans sak att tillföra i form av egenskaper och förmågor hon förvärvat. Men också detta förvärv blir möjligt endast genom Augoeides' bistånd, och genom gåvan av sitt hölje träder Augoeides i innersta förening med sin skyddsling, en förening som består under människans hela tillvaro som människa. När människan essentialiserar, går upp i femte naturriket, blir Augoeides fri från sitt uppdrag och kan fortsätta sin egen medvetenhetsutveckling, som han under långa tider fått försaka.

⁷”Närmare än hand och fot, närmare än luften som du andas, närmare än blodet i ditt hjärta är den inre guden.” Mystikerna har talat om att de förnummit guds närvaro. Det är Augoeides de då nått kontakt med, ty han låter sig alltid finna av dem som har den rätta kärleksfulla andan.

⁸Det verkliga geniet, som för människorna uppenbarar dittills okända sanningar, verkligheter, är geni i kraft av kontakten med Augoeides. Geniet vet att det blott är redskap för något ofantligt större än egna personligheten.

⁹Augoeides gör vad han kan för att stimulera sin skyddslings anlag till högre medvetenhet. Varje varm och äkta känsla, varje ädel och osjälvisk tanke möter han på halva vägen och gjuter sin kraft och inspiration i den. Människan uppfattar inte detta som yttre påverkan, ty det är det inte. Människan och Augoeides är förenade i det gemensamma höljet.

¹⁰Den ledning Augoeides ger är alltid subtil, omärklig. Människan skall inte känna sig ledd, än mindre övervakad. Hon skall inte förfalla till att lyssna på inre röster, lyda inre ledare. Sådana röster är aldrig Augoeides' röst utan härrör från emotionalvärldens självbedragna bedragare. Detsamma kan sägas om alla de alltför beredvilliga ledarna i "den andra världen". Följ dem inte! De leder alla vilse.

¹¹Augoeides är ödeslagens fullgörare i människans liv. I den mån människan utvecklas utöver de lägre stadierna, där skördelagen styr närmast oinskränkt, i den mån hon sått så mycken god sådd att ödeslagen, som är erbjudandenas lag, kan träda i verksamhet, får också Augoeides arbete med att ordna sin skyddslings nya inkarnation. Det är mycket han kan hjälpa med bara genom att placera människan i viss miljö, viss familj, vissa personliga relationer, vissa situationer. Om människan sedan vill utnyttja erbjudandena, är en annan sak.

¹²Augoeides' ledning av människan är kornet av sanning i de religiösa tro på "guds ledning i människans liv". Den ledning Augoeides ger är emellertid aldrig sådan som egoisten föreställer sig den. Augoeides hjälper endast i ting, som avser helhetens bästa, medvetenhetsutvecklingen, kollektivets framåtskridande. För det isolerade självets alla begär, önsningar, drömmar om materiell framgång och lycka är han likgiltig. Han har, som alla övermänskliga väsen, otaliga plikter i sina världar och ägnar åt sin skyddsling endast så mycken tid, som han anser nödvändig för dennes medvetenhetsutveckling. Det enda "tack" Augoeides begär är att människan använder den hjälp han ger och utvecklas för att kunna i sin tur hjälpa.

¹³Det är först på kulturstadiet, som människan förädlat sin emotionalitet så, att hon alls är mottaglig för Augoeides' inspirationer och kan rätt använda det tillskott av kraft och insikt de medför. På lägre stadier inskränker Augoeides sitt bistånd till att fördela människans dåliga skörd så, att medvetenhetsutvecklingen i görligaste mån främjas.

¹⁴På människans alla utvecklingsstadier har Augoeides dessutom sina bestämda uppgifter vid slutet av människans inkarnation och vid början av varje ny.

¹⁵När det är dags för människan att avsluta sin nuvarande inkarnation, är det Augoeides, som fullbordar den fysiska döden genom att avklippa alla förbindelser mellan organism och eterhölje.

¹⁶Vid den nya inkarnationens början väljer Augoeides den materia, som skall ingå i de nya höljena, särskilt med hänsyn till de sju typerna. Också av kausalhöljet tar Augoeides en mindre del materia av företrädesvis en och samma typ. Av detta formar han ett mindre kausalhölje, som under inkarnationen omsluter förstadiaden med monaden.

¹⁷Det är detta triadhölje, som i esoteriken traditionellt kallats "personligheten", medan det större kausalhöljet, som är kvar i kausalvärlden, kallats "egot" eller "självet". I den äldre esoteriken förekom även en annan benämning på de två kausalhöljena: tvillingsjälarna. Den termen har emellertid övergivits, sedan den missuppfattats och i de ockulta sekterna givit upphov till allehanda fantasifulla fiktioner.

¹⁸I födelseögonblicket är det Augoeides, som anknyter de överfysiska höljena med den inneslutna monaden till organismen med dess eterhölje. Det händer, att Augoeides i sista stund finner, att det färdiga fostret eller de livsomständigheter barnet skulle födas i ej motsvarar hans planering. Då vägrar han anknytning, och barnet blir dödfött.

¹⁹Under inkarnationen har människan alltså två kausalhöljen. Det lilla triadhöljet har till uppgift att tillföra det stora kausalhöljet ny kausalmaterial. Alla goda egenskaper, alla förmågor av evighetsvärde, motsvaras nämligen av idémateria (kausal evolutionsmaterial), och i den mån människan under inkarnationen går framåt, växer triadhöljet. När inkarnationen är

över och de lägre höljen upplösts, smälter triadhöljet samman med det stora kausalhöljet, vilket berikas med inkarnationsvinsten. Så tillväxer det stora kausalhöljet sakta men säkert under inkarnationerna.

²⁰Det kausalhölje, Augoeides skänkt sin skyddsling, äger fyra centra, som tillsammans bildar ett lotusliknande organ: fyra rosetter med tre blad i varje. Detta tolvdelade organ existerar från början endast i embryoniskt tillstånd men växer efterhand genom inkarnationerna. Det är beläget på det ställe, som i organismen motsvaras av hjärtat, och har förbindelse med alla centra i lägre höljen. Mot slutet av monadens tillvaro i människoriket har det nått en kraftig utveckling, dominerar med sina energier och medvetenhetskvaliteter hela personligheten. Det är organet för alla goda mänskliga egenskaper, de så kallade essentiala. Ordet "essential" betyder väsentlig, och dessa egenskaper utgör tillsammans människans verkliga väsen, det hos henne som har sant livsvärde, det hon kan ta med sig in i nästa högre rike, essentialriket.

²¹De tolv essentiala egenskaperna har försöksvis benämnts: livstillit, självtillit, laglydnad, rättrådighet, opersonlighet, offervilja, trohet, förtegenhet, livsglädje, målmedvetenhet, vishet, enhet. Sådana benämningar säger emellertid föga eller intet, förrän människan skaffat sig djupare egen erfarenhet av vad dessa egenskaper vill säga. Det är erfarenhet, som fördjupas med varje högre stadium hon når i utvecklingen, varför egenskaperna ter sig ständigt "nya". Bara den uppblåsta okunnigheten tror, att den kan begripa och bedöma allt den får en första ytlig uppfattning av.

²²I allt, som rör människans förvärv av de tolv essentiala egenskaperna, är Augoeides beredd att lämna sin effektiva hjälp. Framför allt kan han lämna detta bistånd, då människan i djup meditation koncentrerar sin medvetenhet på de högsta kvaliteter, ideer och ideal hon förmår uppfatta och sedan gör sig öppen för inspirationen, tillskottet "ovanifrån". Villkoret för att kontakten sedan fortvarar är emellertid att människan upprättar en harmonisk rytm mellan det inre livet och det yttre, kontakten med Augoeides i det inre och tjänandet av mänskligheten i det yttre.

²³I sin Augoeides har människan sin beskyddare i livet som i döden. Människan har ingenting att frukta, vare sig i denna värld eller i nästa, hur hotfullt det än ter sig. Ty såsom monad är människan odödlig, och när hon står i kontakt med Augoeides, är hon utom räckhåll för hatets alla attacker, för rädslans alla kvävningförsök. Det är endast när människan är omedveten om detta faktum – aldrig fått veta eller för tillfället glömt det – som hon kan på något sätt drabbas av det onda.

12.4 Planethierarkin och dess arbete

¹Det är vårt öde som människor att en gång bli mer än människor, bli medlemmar av femte naturriket, essentialriket. Under tidsåldrarnas lopp har åtskilliga redan blivit det. De allra flesta av dessa lämnar för alltid vår planet, då uppgifter väntar dem på andra håll i solsystemet. Men en liten del väljer att stanna kvar hos oss och leva i fysisk inkarnation. Det är dessa, som tillsammans utgör vår planets hierarki.

²Ingen människa kan nå utöver människoriket utan bistånd av och samarbete med planethierarkin, en viss utsedd medlem därav, som åtagit sig att leda människan på den svåra vägen från fjärde till femte naturriket. Därför är kunskap om dessa våra äldre bröder oundgänglig för alla som vill verklig utveckling. Denna kunskap är viktig också därför att den riktar och skärper vår uppmärksamhet på mänsklighetens förkroppsligade ideal. Detta främjar vår strävan att nå dit vi skall, antingen vi är klart medvetna därom eller inte.

³Vår planets hierarki består av andrajag och tredjejag. Andrajagen har essential (46) eller superessential (45) jagmedvetenhet. De kallas därför 46-jag respektive 45-jag. Tredjejagen har submanifestal (44) eller manifestal (43) jagmedvetenhet. Dessa kallas på motsvarande sätt 44-jag och 43-jag.

⁴Det ligger i sakens natur att vi människor inte kan förstå vidden och djupet av de hierarkiska jagens medvetenhet och förmåga. Men vi kan genom analogier göra oss någon bild därav.

⁵Andrajagens medvetenhet kan betecknas som världs- och planetmedvetenhet. För dem ingår den samlade medvetenheten i mineral-, växt-, djur-, människo- och essentialrikerna i det egna jaget, ett ofantligt vidgat jag. Ett fulländat andrajags, ett 45-jags medvetenhet når över människans lika mycket som människans medvetenhet når över växternas.

⁶Tredjejagens medvetenhet är inte bunden till en enda planet. Submanifestal (44) medvetenhet kommer till sin rätt i verksamhet, som inbegriper hela system av planeter. Den kallas därför interplanetarisk medvetenhet. Manifestal (43) medvetenhet begränsas endast av solsystemet självt och kallas därför solsystemisk medvetenhet.

⁷Planet- och solsystemjagen är tydligtvis giganter i medvetenhet. Ändå får man inte betrakta deras naturer och funktioner ensidigt, enbart ur medvetenhetsaspekten. Dessa övermänskliga och gudomliga väsen är även viljegiganter.

⁸De fulländade andrajagen känner och behärskar alla natur- och livslagar inom ett planetsystem. De kan med blotta viljan förverkliga allt, som inom dessa lagars gränser är möjligt. Detta förklaras med att de i sin utveckling erövrat inte bara en högre medvetenhet utan även denna högre medvetenhets energi- eller rörelseaspekt, som behärskar alla lägre energier.

⁹Motsvarande gäller för de fulländade tredjejagen inom hela solsystemet. De känner solsystemets alla lagar och tillämpar dem med fulländad precision. Detta är "allmakt", om än av lägsta grad. Därför är tredjejagen det lägsta slag av jag som kallas gudomsjag.

¹⁰Detta innebär att vår planethierarki har en "överkapacitet", om uttrycket tillåts. Alla dess funktioner i de fyra lägre naturrikerna skulle egentligen kunna fullgöras av enbart andrajag, om normala förhållanden rådde på vår planet. Men det är just vad det inte gör med vår näst intill urspårade mänsklighet, med allvarliga brott mot livslagarna även i lägre riken (djurs rovliv och växters parasitliv). Att även tredjejag ingår i hierarkin och att planetregeringen finns som en ännu mäktigare instans, är yttersta garantin för det godas slutliga seger i vårt klot. Dessa planetariska gudomsjag utgör även förbindelsen med andra planeters såväl hierarkier som regeringar och med solsystemregeringen. Därmed garanteras att den plan för livets utveckling på vår planet, som högre riken bestämt, också förverkligas.

¹¹Planethierarkins fyra slag av allt högre jag, 46-, 45-, 44- och 43-jag, utgör fyra grader av allt högre funktionärer. Varje sådan tjänsteman har uppgifter som svarar mot hans grad, det vill säga förmåga. De samarbetar mycket nära med varandra, så att de bildar ett enhetligt väsen, liksom en enda organism med gemensam och delad medvetenhet, varför det är meningslöst att tala om individuella insatser. Denna vår planets hierarki verkar på följande sju livsområden:

(1) Den utgör en skyddsmur mellan de fyra lägre naturrikerna (mänskligheten alltså inbegripen) och de "ondskans krafter", mot vilka vi annars skulle vara värnlösa. Endast sådant ont, som ingår i förutsedd dålig skörd, tillåts tränga igenom denna mur.

(2) Den arbetar tråget med att väcka medvetenheten i alla livsformer och sedan stimulera denna medvetenhet till allt högre slags aktivitet, allt klarare uppfattning.

(3) Den styr världshändelserna, såvitt mänskligheten låter den göra det (ty mänskligheten har fri vilja och fri beslutsrätt), så att den växande medvetenheten kommer till rätt uttryck i samhällsformer, politik, religion, vetenskap, konst, undervisning, ekonomi etc. Detta arbete utför hierarkins medlemmar främst genom att inspirera mottagliga människor med högre ideer.

(4) Den formar och bestämmer, mer än vi anar, de kulturideer, som cykliskt uppträder i mänskligheten, och de civilisationer som blir resultatet därav. Dessa former stimuleras sedan i den mån de kan tjäna som uttryck för någon del av planetregeringens plan.

(5) Den mottar livgivande energier från planetregeringen och nedtransformerar dessa för

bruk i lägre riken. Dessa energier är nödvändiga för såväl planethierarkins som alla lägre rikens utveckling och inre förvandling mot idealet.

(6) Den mottar från planetregeringen och vidarebefordrar till mänskligheten de energier, som cykliskt och när "tiden är inne" förintar ideologier, religioner, organisationer och civilisationer. Detta gör hierarkin för att röja undan det livsodugliga och skapa utrymme för nytt liv, mer ändamålsenliga uttryck för det ständigt växande livet.

(7) Den ger de längst komna människorna den träning som är nödvändig för att de skall kunna övergå till femte naturriket. Detta gör hierarkin genom att tillhandahålla esoteriska lärare – lägst 45-jag – och låta människan ingå i sådan lärares grupp av äldre och yngre lärjungar. Det är i dylik grupp människan tränas för det högre livet, främst genom att lära sig tjäna mänskligheten.

¹²Hierarkin står under ledning av tre chefer, 43-jag, som har det yttersta ansvaret för att allt arbete går planenligt. De tre är hierarkins högsta och mäktigaste uttryck för första, andra och tredje grundenergin. Alla hierarkins medlemmar är direkt eller indirekt underställda dem och är därmed organiserade i tre huvudavdelningar, så kallade departement. De tre cheferna har orientaliska titlar, som blivit brukliga även i Västerlandet: manu, bodhisattva och mahachohan.

¹³Manu, första grundenergin representant, formar rotrasen, dess underraser och nationer samt leder dessas vidare öden. Varje rotras har egen manu. Eftersom två rotrasers människor lever på vår planet, finns också två manuer i inkarnation: manu Chakshusha för atlantiska rotrasen och manu Vaivasvata för ariska rotrasen. Det är emellertid manu Vaivasvata, som leder första departementets verksamhet.

¹⁴Bodhisattva, världsläraren, andra grundenergin representant, formar världsideerna, de ideer, som driver mänskligheten att söka förverkliga allt högre mål. Under den emotional-epok, som gick till ända år 1950, Fiskarnas epok om 2500 år, ledde detta till uppkomsten av de stora världsreligionerna och filosofiska systemen. Under den mentalepok, som just ingått, Vattumannens om likaledes 2500 år (1950–4450), kommer de många splittrande, överdrivet emotionala religionerna att ersättas med en enda, verklig världsreligion på esoteriska kunskapens grund. Den skall undervisa människorna om livslagarna och träna dem i att medvetet samarbeta med planethierarkin och devaerna.

¹⁵Vår nuvarande bodhisattva är i västerlandet mest känd från sin inkarnation som Kristus, i österlandet som Maitreya med tidigare inkarnation i Indien som Krishna. Hans företrädare i ämbetet är den individ som senast inkarnerade som Gautama Buddha och dessförinnan som Vyasa i Indien, Thoth–Hermes i Egypten, den förste Zoroaster i Iran och Orfeus i Grekland.

¹⁶Mahachohan, tredje grundenergin representant, skickar ut de impulser och energier, som leder till byggandet av nya kulturer och civilisationer. Under honom står inte bara tredje huvudavdelningen, idéförmedlandets departement, utan även de fyra underordnade avdelningar, som kanaliserar grundenergierna fyra, fem, sex och sju. Fjärde departementet är främst konstens livsområde, femte vetenskapens och forskningens, sjätte mystikens och ideologiernas i nära samarbete med bodhisattvas huvuddepartement, sjunde det fysiska samhällsbyggandets departement (lagstiftning, ekonomi och finanser, förvaltning etc.). Vår nuvarande mahachohan var i sin senaste allmänt kända inkarnation greve Saint-Germain Rákóczi.

12.5 Planethierarkin träder åter fram

¹"Om denna planethierarki finns och är så kunnig och mäktig, varför ingriper den då inte och räddar mänskligheten ur dess nöd? Varför låter den ondskan härska i världen?" Så lyder en vanlig invändning.

²Utom all fråga äger hierarkin alla resurser att förvandla vår planet till sannskyldigt paradiset. Men hur länge skulle sedan människorna låta detta paradiset bestå? Hierarkin vill inte, även om den kunde, ändra människornas sinnelag mot deras vilja. Först måste en majoritet av män-

niskorna bestämma sig för att arbeta med och inte mot livets lagar. Då, men också först då, kan hierarkin lämna allt stöd och bistånd. När den tiden är inne, skall mänskligheten på hundra år göra större verkliga framsteg än under hela sin föregående historia. Hierarkin gör sitt yttersta att driva utvecklingen fram mot den tidpunkt, då den kan framträda öppet, välkomnad av människornas flertal.

³Under allra största delen av sin tillvaro på planeten har mänskligheten stått under planethierarkins ledning och undervisning. Så länge dessa förhållanden rådde, gick vi också framåt i utvecklingen, även om det skedde sakta. Civilisationer och även kulturer blommade upp och nådde höjder, som vi i senare tid aldrig återuppnått.

⁴Emellertid hade (och har alltså) majoriteten av vår mänsklighets individer repellerande grundinställning till livet. Under flera skeden i det avlägsna förflutna tog denna negativitet så starkt överhand, att de flesta vände planethierarkin ryggen och i stället underkastade sig andra makter. Därmed inträngde i mänskligheten flera aspekter av det onda, som dittills varit okända: krig, slaveri, religion byggd på fruktan, svart magi, människo- och djuroffer. Gång efter annan lyckades dock hierarkin återföra mänskligheten till att lyda den goda lagen.

⁵För omkring 12 000 år sedan drog sig planethierarkin tillbaka för sista gången. Mänskligheten måste få göra sitt eget val och taga konsekvenserna av valet enligt frihetslagen. Sedan dess har mänskligheten i stort fått ”sköta sina egna affärer”. Kunskapen om verkligheten och livet gick förlorad. Mänskligheten tog livsokunniga och blinda maktmänniskor till sina ledare. Det hopade resultatet av detta under de senaste årtusendena känner vi alla.

⁶Emellertid har det alltid funnits en liten minoritet på kulturstadiet och högre stadier, människor som konsekvent stått på det godas sida och inte förverkat rätten till livskunskapen och till bistånd för sin utveckling. Till deras fromma inrättade planethierarkin hemliga kunskapskolor överallt på planeten. Under denna långa mörka tidsålder behöll hierarkin hoppet om att en dag kunna åter framträda.

⁷På detta sitt återframträdande har hierarkin arbetat mer avgjort sedan 1200-talet. Någon tidpunkt kan inte fixeras, eftersom allt beror på mänsklighetens fria vilja och inställning, men det kommer att dröja ännu flera generationer. I själva verket är det en process som sker gradvis. Först inkarnerar grupper av lärjungar – mentaljag och kausaljag – och yngre medlemmar av hierarkin – essentialjag – för att bereda marken, främst genom att formulera och leva de sanningar, som skall leda mänskligheten in i den nya Vattumans epoken. Det arbete de utför är såväl destruktivt som konstruktivt. Det är destruktivt så till vida som att de gamla synsätten inom religion, filosofi, vetenskap, politik, ekonomi etc. måste förintas genom skoningslös kritik. Det är konstruktivt så till vida som att dessa lärjungar har uppdraget att förkunna esoterisk livskunskap i allt större omfattning, i allt klarare, allt lättare tillämpliga former, i en fortgående uppenbarelse.

⁸Denna uppenbarelse av den tidigare strängt hemlighållna esoteriska kunskapen är i själva verket det viktigaste, som för närvarande sker i mänskligheten. Den berör och påverkar omedvetet långt fler människor än dem som medvetet bekänner sig till esoteriken. Omärkligt tränger ursprungligt esoteriska ideer in i de vanliga mänskliga betraktelsesätten, för dem närmare det verkliga, höjer och förädlar dem.

⁹Ett exempel på detta är den allt allmännare insikten om och respekten för människans rättigheter, som har sin esoteriska grund i livslagarna. Ett annat exempel är vetenskapsmännens allt större intresse för medvetenhetsaspekten i allting, också det skenbart livlösa. Ett tredje exempel är den alltmer spridda insikten att ”barn är gamla själar”, individer med egenart och rätt att slippa bli pådyvlade föräldrarnas eller omgivande samhällets ideologier.

¹⁰När tillräckligt många sådana ursprungligen esoteriska ideer godtagits allmänt, skall allt fler människor börja intressera sig för deras källa och bekanta sig med esoteriken. Detta har varit möjligt redan i över hundra år, ty år 1875 började offentliggörandet av den dittills hemlighållna kunskapen.

¹¹Några av de viktigaste av planethierarkins agenter i detta arbete förtjänar att nämnas. De är lärjungar till 44-jagen Morya (första departementet), Kuthumi (andra departementet) och Hilarion (femte departementet).

¹²Helena Petrovna Blavatsky fick uppdraget att ge mänskligheten de första esoteriska fakta om verkligheten. Hon grundade och ledde sedan Teosofiska samfundet. Detta betyder inte att detta samfund har något slags ensamrätt att förkunna esoterik; det har varit en kanal av många. Blavatsky gav ut två stora verk: *Isis Unveiled (Den avslöjade Isis)*, 1877, och *The Secret Doctrine (Den hemliga läran)*, 1888. Hennes huvuduppgift var att bevisa att esoteriken existerat sedan urminnes tider hos alla folk och varit samma lära i olika symboliska framställningar.

¹³Blavatskys två främsta medarbetare var Annie Besant och Charles Webster Leadbeater. De systematiserade den undervisning Blavatsky givit och gjorde den mer lättillgänglig, bland annat genom modern terminologi. Dessa båda hade i egenskap av kausaljag förmågan att objektivt studera materiella verkligheten i människans alla världar (47–49), och resultaten av sina forskningar nedlade de i en lång rad skrifter. Av sina lärare fick de dessutom en mängd ”nya” (det vill säga: tidigare hemlighållna) fakta att offentliggöra.

¹⁴Alice A. Bailey arbetade under trettio år (1919–1949) på telepatisk väg såsom sekreterare åt 45-jaget Djwhal Khul (båda är lärjungar till Kuthumi). Djwhal Khul hade fått planethierarkins uppdrag att ge den esoteriska undervisning som skall vägleda mänskligheten i den närmaste framtiden. Resultatet av denna diktamen finns nedlagt i 18 volymer utgivna i Alice A. Baileys namn. Av dessa är de viktigaste *A Treatise on Cosmic Fire (En avhandling om kosmisk eld)*, 1925, och fembandsverket *A Treatise on the Seven Rays (En avhandling om de sju strålarna)*, 1936–1960.

¹⁵Djwhal Khuls (D.K.:s) undervisning är grundläggande för vår tid. Det är naturligtvis omöjligt att här ens sammanfatta den i sin väldighet. Några huvudpunkter skall likväl anges. D.K. har i flera viktiga avseenden korrigerat den presentation de tre stora teosoferna givit. Den var inte direkt felaktig, men inför de stora omvälvningar planetens liv nu genomgår hade hierarkin själv ändrat sina arbetsmetoder och undervisningssätt, varför dessa numera måste beskrivas annorlunda.

¹⁶Huvudpunkter i D.K.:s framställning av esoteriken är: evolutionen i solsystemet som framför allt en viljemanifestation (”allt är energi”) och människan som ett vilje- och energifenomen däri; de sju typerna såsom grundvalen för en ny psykologi; aktiveringen av människans passiva kausalmedvetenhet (”själen”) som det viktigaste i både ”vit magi” och framtidens utbildningssystem; Augoeides’ betydelse för människans evolution; mänsklighetens förhållande till planethierarkin och planetregeringen; lärjungaskapet och initiationerna; planethierarkins återframträdande i det fysiska (externalisation) under världslärares ledning; ”den nya gruppen av världstjänare”, kausal- och mentaljag, som alltmer medvetet arbetar med hierarkins plan för mänsklighetens evolution.

¹⁷D.K. påpekar att individen inte fått kunskapen för att njuta av den med behaglig känsla av överlägsenhet. Som all kunskap medför esoteriken ansvar.

¹⁸D.K. säger uttryckligen ifrån att han skrivit för lärjungar, individer på åtminstone mentalstadiet, vilka insett det nödvändiga i att leva ett handlingens liv. Hans skrifter är ingenting för de passiva emotionalister som huvudsakligen befolkar ockulta och ”esoteriska” samfund. Hans skrifter kan inte förstås utan lämplig förberedelse.

¹⁹Till svårtillgängligheten bidrar också att pennan (Bailey) genomgående använt den äldre teosofiska terminologin. I denna används ofta samma ord för olika saker, och omvänt får samma sak olika beteckningar. Ett exempel på detta är beteckningen ”soul” (själ), som har inte mindre än sju olika betydelser. Det är alltså läsarens sak att i varje enskilt sammanhang uppfatta vad D.K. menar. Detta kan han göra endast om han dessförinnan bemästrat hylozoikens mentalsystem.

²⁰Henry T. Laurency har med sina verk, de flesta av dem postumt publicerade, haft uppgiften inte så mycket att lämna nya fakta som att lägga fram de hittills publicerade på begripligare sätt. Därmed blir det möjligt också för dem som inte är lärjungar eller inte har kunskapen latent från tidigare liv att begripa vissa grunder. I själva verket måste kunskapen ytterligare "nerdimensioneras" för att kunna spridas till andra kategorier människor än de hittills nådda.

²¹Laurencys viktigaste arbete, *De vises sten* (1949), innehåller fem revolutionerande nyheter, som aldrig förut publicerats:

(1) Lösningen av "treenighetens mysterium": tillvarons tre likvärdiga aspekter – rörelse, medvetenhet och materia –, det väsentliga i absoluta kunskapssystemet, grundvalen för framtidens filosofi och vetenskap.

(2) Materien (atomerna) såsom bärare av medvetenheten och medvetenhetsutvecklingen såsom tillvarons mening.

(3) Jaget såsom en monad, en uratom. (De "jag", som beskrivs i den äldre esoteriska litteraturen, är monadens triader, höljen i allt högre riken. Teosofernas och Baileys "monad" är tredjetriaden.)

(4) Angivandet av de mänskliga och övermänskliga utvecklingsstadierna och definierandet av dessa på objektiva (materiella) grunder, nämligen genom angivande av de atom- och molekylarslag i höljen som aktiveras.

(5) Formuleringen av livslagarna med särskilt framhävande av de väsentliga för vår tid såsom inledning till Vattumannens lagepok.

12.6 Vår framtid

¹Varken hierarkin eller regeringen är allvetande. Också för dem ter sig framtiden som ett grenverk av möjligheter och sannolikheter. Vilken väg det verkliga skeendet sedan tar, kan inte i detalj förutses. I mycket beror detta på mänskligheten själv. Vi har fri vilja, och vi kan välja vår framtid. Ty välja gör vi alltid, också då vi tror oss inte välja alls.

²Ett faktum börjar bli uppenbart för alla, utom för de trögtänkta och av egoism förblindade. Det är att vår nuvarande civilisation hamnat i en återvändsgränd. Om nuvarande överbefolkning, oerhörda slöseri med naturrikedomar och förstörelse av naturen får fortgå, skall vi snart ha förvandlat vårt hem till ohem, livlös öken. I allt väsentligt fungerar vår omskrutna civilisation likt en gigantisk maskin, som rusar med oss alla mot undergången. Vi har en säregen drift att fängslas av maskinens alla väsenslösa lockelser, och därunder blir vi allt mer maskinmässiga själva. Detta är inte livets mening.

³Livets mening är medvetenhetens utveckling: känslans förädling och tankens höjande, varigenom även den kausala intuitionen väckes. Att efter bästa förmåga arbeta på vår medvetenhets utveckling är faktiskt vår plikt. Vi borde kunna se saken så:

⁴Vår planets naturresurser är begränsade. Det är alltså vår skyldighet att lämna tillräckligt efter oss åt framtida generationer. Men det gör vi inte. Vi tömmer ut rikedomarna allt snabbare, och redan nu råder allvarlig brist på flera viktiga råvaror. Slöseriets sådd blir bristens skörd. Men det blir inte andra utan vi själva som får skörda vad vi sått, ty framtidens ännu ofödda människor är vi själva i nya inkarnationer. Så visar sig skördelagens oblidkeliga rättvisa.

⁵Skall vi uppfylla vår plikt mot framtiden, måste vi således välja en annan väg. Vi måste medvetet välja att leva vårt materiella liv betydligt enklare, sparsammare. I synnerhet gäller detta oss, som lever på det industrialiserade norra halvklotet, om vi menar något med våra högtidliga förklaringar att alla människor skall få leva under drägliga villkor. Den yttre, den materiella tillväxtens väg är då stängd för oss. Vi måste i stället anträda motsatt väg, det inre växandets, medvetenhetsutvecklingens väg. Först när den bestämmande delen av mänskligheten insett detta, blir det möjligt att lösa de stora problem som nu ansätter oss alla på

planeten.

⁶Ty när människorna väl kommit i kontakt med sin ännu slumrande högre emotionala och mentala medvetenhet, blir det ett verkligt behov för dem att hålla kontakten obruten. De lär sig då snabbt hur man gör detta bäst: genom att minska sina krav på världen och på andra, genom att medvetet odla det bästa i relationerna med andra, genom kärleksfull förståelse och tjänande livsinställning.

⁷Detta leder även till fysisk behovslöshet. När ingen begär mer än han verkligen behöver, räcker allt till alla och uppstår ingen brist. När människorna lär sig att finna lyckan och glädjen i sitt eget och andras inre, slocknar intresset för alla de torftiga ersättningsmedlen – köp- och hagalenskap, maktspel, ytligt nöjesliv, frosseri och rusmedel – som stjälar så mycken tid och kraft och som står för större delen i vårt förödande av oersättliga naturresurser.

⁸Alla som vill kan börja med sig själv. Ställa sig frågor som: Vad gör jag med mitt liv? Hurudan är jag i mina relationer till dem jag har närmast omkring mig och dem jag möter i vardagslivet? Vad behöver göras? Vill jag glömma gamla oförrätter? Vill jag leva mitt liv på en högre nivå?

⁹När vi lever vårt liv på en högre nivå, medvetna om vad vi är här för att göra – att arbeta gemensamt på evolutionen –, lever vi effektivare. Vi behöver betydligt färre inkarnationer i människoriket. Genomströmningen i människoriket ökas och därmed minskas världsbefolkningen kraftigt, vilket är alldeles nödvändigt. Endast på den vägen skall vårt jordiska hems rikedomar räcka åt oss alla tiden ut.

¹⁰Väljer vi oss en sådan framtid, skall vår planets högre väsen också lämna oss all hjälp vi behöver. Vår tanke kan ännu inte fatta allt det som då blir möjligt. Så mycket har vi dock fått veta:

¹¹Planethierarkins lärare och lärjungar inkarnerar, framträder öppet och blir helt naturligt de ledande på alla områden av mänskligt liv. De gör sig inte gällande genom maktspråk, utan människorna kommer helt enkelt att ty sig till dem som äger den största förmågan, står för den klaraste tanken och i sitt handlande visar sig besjålas av de ädlaste motiven. Dessa äldre bröder skall skänka oss en mängd kunskap av sådan förvandlande kraft, att alla mänskliga åskådningar, vetenskaper, levnads-, arbets- och förhållningssätt formligt revolutioneras.

¹²Sjukdomarna kommer att definitivt utrotas, sedan deras orsaker i fysiska, emotionala och mentala missförhållanden klarlagts och de rätta, individualiserade behandlingsmetoderna införts i läkekonsten.

¹³Barnen kommer att uppfostras och undervisas så, att de tidigt lär sig övervinna alla de hämmande och livsförstörande, negativa känslökomplex, som nu plågar de flesta vuxna människor. De kommer att testas med avseende på latent anlag och få sådan individuell handledning och undervisning, som bäst gynnar dessa anlags uppblommande. Som vuxna samhällsmedlemmar kommer de att få välja det slags samhällsinsats som bäst svarar mot deras förmåga och uttrycksbehov. Detta kommer att leda till ett nytt slags människa, som lever i harmoni med sig själv och sin omgivning, en människa som lever vid övre gränsen för sin skaparkraft, inte vid undre gränsen, som de flesta i vår tid.

¹⁴Den esoteriska kunskapen kommer att studeras allmänt, vilket medför att en mängd felaktiga, livshämmande synsätt försvinner. Så skall insikten om att vi alla är odödliga jag leda till att fruktan för döden försvinner. Därmed upphör den dödsångest, som nu förstör så många människors liv och dragit ner både konsten och litteraturen. Insikten om att vi med vårt lidande endast skördar vad vi sått skall hjälpa oss att draga bort vår uppmärksamhet från vårt eget olyckliga jag och därmed göra livet lättare att leva både för oss själva och vår omgivning. Insikten om reinkarnationens faktum skall klargöra det förnuftslösa i hatets alla uttrycksformer. Män och kvinnor skall sluta att hata varandra, när de får lära att vi alla levat många liv som både kvinna och man. Hatet mellan raser och religioner skall upphöra; om inte förr, så när det står klart för oss att vi omväxlande föds med vit, brun, gul eller svart hudfärg; som

kristna, judar, muslimer, hinduer, buddhister eller ateister.

¹⁵När människorna äntligen slutar att odla sin negativa emotionalitet, skall de få kraft och motivation att även utveckla sina slumrande anlag till högre mentalitet. Som vanligt går mentala eliten i spetsen. Planethierarkin förutser att denna högre mentalutveckling på fem hundra år skall ha lett till att elitens medlemmar sinsemellan meddelar sig med telepati. Redan nu finns grupper av människor, okända för utomstående, som vet vad detta vill säga. Första förutsättning för att grupptelevati skall lyckas är en "själarnas förening", som bygger på kärleksfull förståelse, utesluter kritik och dömande. Första tecknen på att telepati fungerar mellan människor är att man förstår varandra utan ord, att vinkar, tecken och symboler räcker.

¹⁶Devahierarkin, som till medlemsantalet är långt mäktigare än planethierarkin, skall också tråda i förbindelse med förberedda grupper av människoslåktet, inte bara för att bevisa sin existens utan framför allt för att undervisa dem. Devaerna skall bland annat lära oss att se eteriskt. Detta skall de göra genom att höja vår vibrationskapacitet i växelverkan med sin egen. De skall undervisa oss om färgernas inverkan på sjukdomar, som har sitt upphov i eterhöljet. De skall bevisa för de fysikalistiskt tänkande att det finns överfysiska världar, att diskarnerade människor och överfysiska devaer existerar och kan kontaktas. De skall undervisa oss i eterenergiernas fysik. Därmed kommer vi en gång för alla att lösa energiproblemet och även tyngdlöshetens gåta, vilket skall revolutionera transportväsendet. När människorna under devaernas ledning lär sig att kontrollera de egna eterenergierna, skall vi både övervinna tröttheten och lära oss maximalt utnyttja tiden. Sedan vi fått lära oss att ur den omgivande etervärlden draga all nödvändig livsuppehållande energi, skall vi inte längre behöva intaga grovfysisk föda.

¹⁷Allt det nyss nämnda är led i den planmässiga eteriseringen av mänskligheten, en process som, när den är fullbordad, skall ha lett till att människorna inte längre inkarnerar i organism utan har eterhölje som enda fysiska hölje. Detta ligger emellertid tusentals år inne i framtiden och blir möjligt först för den då utvecklade sjätte rotrasens individer.

¹⁸När mänskligheten i en ännu avlägsnare framtid nått såväl kultur- som humanitetsstadiet, har också de murar fallit, som vi själva rest mellan oss och det omgivande, levande solsystemet. Vårt klot kan då upptagas som fullvärdig medlem i "de heliga planeternas" familj. (I de forntida esoteriska skrifterna kallas övriga planeter i vårt solsystem för heliga, emedan hatet där är okänd företeelse, inga ondskans makter existerar samt växter, djur och människor ej iklätts organisk form, detta lidandeshölje.)

¹⁹De andra planeternas människor skall då fritt besöka oss och vi dem. Vi skall gemensamt uppsöka vårt vidgade livsrumms yttersta gränser, solsystemets utkanter, och där kunna skönja en ännu större gemenskap, den galaktiska enhet, av vilken vårt solsystem utgör en liten del. Då, om inte förr, skall vi börja ana vidden av det hela, det oerhörda, pulserande liv, som finns på allt högre nivåer, det liv som inte lämnar minsta utrymme åt något dött. Vi skall förnimma något av den obeskrivliga lycka och glädje, som fyller de höga, gudomliga väsen, som har hela vår kosmos till livsrum och arbetsfält. Vi skall inse, att vi är ett med dem liksom de är ett med oss. Och vi skall förstå, att det bara är en fråga om tid, innan vi förenas med dem i vara, medvetenhet och sällhet.

FRID VARE ALLA VÄSEN

Ovanstående text utgör avdelning TOLV av boken *Förklaringen* av Lars Adelskog. Copyright © by Lars Adelskog 1991 och 2016.